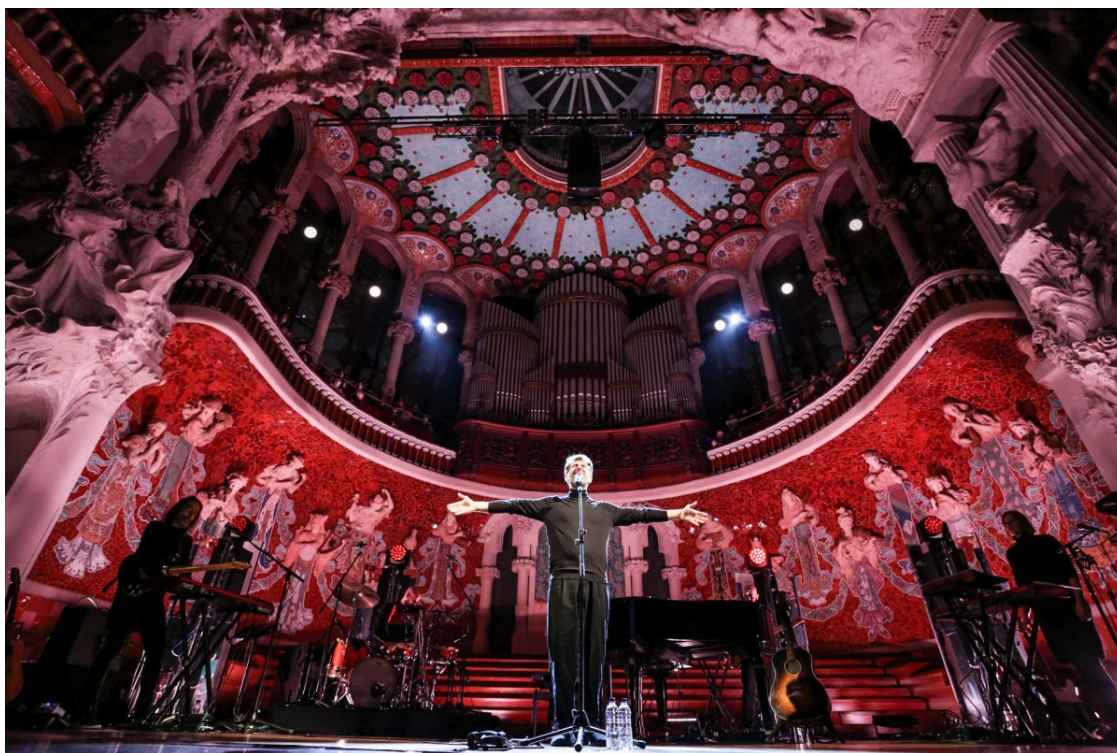

Constel·lació Dausà al Palau

Dijous Joan Dausà va iniciar la gira del seu últim disc 'Ho tenim tot' (PromoArts Music Records, 2021) amb un doble concert al Palau de la Música Catalana on va estrenar la cançó "Xana" | L'artista va anunciar que dilluns 27 de desembre celebrarà també a Barcelona un concert de Nadal al Coliseum, després del seu pas per Girona (27 de novembre), València (3 de desembre) i Manresa (dia 17) | El 2022 ja ha publicat a xarxes que anirà a actuar a Madrid (19 de gener), La Pobla de Mafumet (29 de gener), Valls (5 de febrer), Sant Cugat (12 de febrer), Granollers (18 de febrer) i Vic (5 de març)

Joan Dausà al Palau de la Música Catalana 2021 | Carles Rodríguez

En el primer dels concerts de la gira *Ho tenim tot*, dijous a dos quarts de set de la tarda, el públic era ben familiar i disposat a escoltar les deu noves cançons del nou treball. **Joan Dausà** es va lliurar a compartir el seu univers volàtil arrencant amb "La vida és més que això" i "Que vingui algú", amb un engranatge pensat fins a l'últim detall perquè els aplaudiments de la primera cançó empeltin naturalment amb les palmes rítmiques que demana la segona quan recorda a l'auditori encara rere mascaretes primer 'que envii a la merda el neguit' i, de nou, 'tregui la pols d'aquells records on érem forts'.

Joan Dausà va recordar que després de tants cops de tocar al Palau de la Música Catalana (fins i tot hi té gravat el disc en directe *La festa final*, d'unes actuacions memorables de desembre de 2015), tocar al Palau és tocar 'a casa'. També va assegurar que li havia quedat un nou disc 'més animat; plorarem però no tant', va fer somriure l'audiència. Amb aquesta familiaritat va abordar "Pina", la cançó dedicada a la seva filla gran Valentina, perquè tothom sàpiga guardar i recuperar quan cal aquella 'càpsula de felicitat insuperable'.

Un cop establert el to emocional **Dausà**, el cantautor de Sant Feliu de Llobregat va entrar en el territori de la tragicomèdia que li agrada compartir a través del personatge de la Mariela, protagonista de les cançons en castellà de decorat argentí, "Buenos Aires" i "Nunca es tarde", amb un domini de l'escenari dels seus anys com a actor, que ha sabut traslladar a la cançó. **Joan Dausà** aconsegueix atmosferes amb la veu increïbles. Potser a "Nunca es tarde" s'enyora el violoncel i les segones veus de Núria Maynou, però la banda actual anirà introduint altres matisos sonors i vocals, com al final de "No tocava a terra" que fa exquisidament **Juliane Heinemann**, que segur que en aquesta cançó podria lluir més encara d'ara endavant.

La complicitat amb els seguidors es veu clarament quan introdueix una cançó sense haver de dir ni el títol, només fent la broma que la Mariela se la va trobar l'altre dia en un restaurant i... sí, arrenca "Diria que eres tu", una de les cançons estel·lars del seu àlbum anterior *Ara som gegants* (PromoArts Music, 2018). Moment en què, de sobte, la constel·lació **Dausà** s'obre de nou, des que va arrencar allà per l'any 2011 ?ara en fa deu del disc *Jo mai mai* (Cameo)?, on l'estrella de la seva mare va emocionar a "1979" quan deia allò de 'que el sol cuidi el petit i la lluna aprengui aquella cançó de bressol' i aquell petit coneix 'aquell racó on s'abracen la vida i la mort'.

Joan Dausà al Palau de la Música Catalana 2021 Foto: Carles Rodríguez

Perquè **Joan Dausà** va fer un punt i a part de les cançons del nou disc per estrenar una cançó dedicada a una família que va viure moments molt durs fa dos anys i a la qual admira i li va desitjar "molta força i molta llum". Pocs sabien que era la família de l'exentrenador del Barça i seleccionador de futbol Luis Enrique, present a la segona filera de platea, i la cançó dedicada a la seva filla "Xana", que va morir de càncer als nou anys però que ara viurà en aquesta cançó on fa veure al cel nocturn 'una niña y un caballo galopando en la inmensidad'. Emoció a flor de pell que va reblar amb "No em deixis caure" d'*Ara som gegants* i la nova "El meu cos és teu", il·lustrant ben bé com quan el dolor ens supera patim una desconexió temporal amb un mateix que cal

recuperar i tenir-ne cura.

El *leitmotiv* o *running gag* de la Mariela encara va fer acte de presència a la introducció de "Nàufrags", on la presència del mar obert on s'hi sent **Dausà** de fi d'etapa (de la joventut esbojarrada a Argentina a fer família amb la dona i les nenes) té els detalls finíssims de la bateria de Dídac Fernandez que recorden als raspats de platerets suggerents, propis de *Viatge a Ítaca* (Movieplay, 1975) de **Lluís Llach**. La banda tracta aquesta cançó amb tota la calma que necessita per endinsar tothom en un estat contemplatiu i uns cors finals d'en Joan i en Fluren Ferrer (músic fidel al projecte **Dausà** des dels inicis i productor de bandes com **Love of Lesbian** i **Sidonie**), immensos.

La traca final ofereix una tanda de hits, des del "Jo mai mai" (amb la curiositat que és el públic qui va cridar 'Putu Hèctor' i en Dausà va rebaixar la crítica, irònic, amb un 'sí, només ell, no?') fins a l'himne que dona títol al disc nou, "Ho tenim tot", que en aquest cas la novetat va ser convidar seguidors d'Instagram que havien guanyar un concurs a les seves xarxes. **Joan Dausà** va valorar l'actitud de Miquel i el talent vocal de Maria, cedint-los el protagonisme en les dues terceres de la cançó per esclatar amb tota la banda i amb el públic dempeus. Finalment la cançó per a les famílies que han patit especialment la mort i la covid l'últim any i mig és "No me'n vaig sense vosaltres" (com el pare del baixista Miquel Sospedra, Sebastià Sospedra, baixista de **Los Salvajes**, mort de manera sobtada a primers d'any) i en els bisos els cants per l'esperança i la vida: "Una altra manera de viure", "Tot anirà bé" i un mix de "La gran eufòria" amb, de nou, el record que "Ho tenim tot", ara i aquí.

Joan Dausà al Palau de la Música Catalana 2021 Foto: Carles Rodríguez